

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.104/2023/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Gordos Csaba ügyvéd, ügygondnok (cím) által képviselt felperes (cím) felperesnek – a dr. Gárdos Péter Csaba ügyvéd ügyintézésével együtt eljáró Gárdos-Mosonyi-Tomori Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt alperes (cím) alperes ellen tag kizárása iránt indított perében az Egri Törvényszék 4.P.20.024/2022/39. számú ítélete ellen a felperes által 40. sorszám alatt benyújtott és 42. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 24 000 (huszonnégyezer) forint másodfokú eljárással felmerült költséget.

A felperes ügygondnokának díját az általános forgalmi adót is tartalmazó 19 050 (tizenkilencezer-ötven) forintban állapítja meg és kötelezi a felperest, hogy azt 15 nap alatt fizesse meg Dr. Gordos Csaba ügyvéd (cím) részére.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára legkésőbb az ítélet meghozatalának keltétől számított 60 (hatvan) napon belül. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperesi gazdasági társaság tagjai 2021. szeptember 2. napján az összesen leadható 1000 szavazatból 500 szavazattal rendelkező, gazdasági társaság1 ügyvezetője ügyvezető által képviselt gazdasági társaság1, továbbá a leadható 1000 szavazatból fejenként 125 szavazattal bíró felperes tagja1, felperes tagja2, kiskorú felperes tagja3 és az alperes voltak. A társaság képviseletét együttes cégjegyzésre jogosultakként gazdasági társaság1 ügyvezetője és az alperes látták el.

[2] A felperes 2021. szeptember 2-án D.-ben tartott taggyűlésén kizárólag a gazdasági társaság1 ügyvezetője ügyvezető által képviselt gazdasági társaság1 tag volt jelen. Az 1/2021. (IX.2.) számú határozattal a taggyűlés levezető elnöknek gazdasági társaság1 ügyvezetője ügyvezetőt, jegyzőkönyvvezetőnek 'jegyzőkönyvvezető neve'-t, míg jegyzőkönyv hitelesítőnek az gazdasági társaság1 képviseletében eljáró dr. Lohn Balázst választották meg. A taggyűlés a 2/2021. (IX.2.) számú határozatával az alperes, a 3/21. (IX.2.) számú határozatával felperes tagja1, a 4/2021. (IX.2.) számú határozatával felperes tagja2 elleni kizárási kereset indításáról; míg további három határozatban ezen személyek ellen személyiségi jogi és kártérítési igény érvényesítése céljából polgári peres eljárás megindításáról döntött. Taggyűlési határozattal döntöttek a Demjéni Termáltó Kft.-vel szembeni peres eljárás megindításáról; míg a 9/2021. (IX.2.) számú határozatban meghatalmazást adtak a Lohn Ügyvédi Iroda számára a kizárási perekben és a taggyűlésen elhatározott további perekben történő felperesi képviseletre. Az összes taggyűlési határozatot kizárólag az gazdasági társaság1 tag képviselőjeként eljáró gazdasági társaság1 ügyvezetője ügyvezető hozta meg.

[3] Az alperessel szembeni kizárási per megindításáról döntő 2/2021. (IX.2.) számú taggyűlési határozat szerint az alperes magatartása nem egyeztethető össze a társaság érdekeivel, a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagy mértékben veszélyezteti, annak működését sérti. Ennek okait a határozat tíz pontban sorolta fel; indokoltnak ítélte továbbá a kizárásról szóló jogerős bírósági döntés meghozataláig az alperes tagsági jogainak a felfüggesztését is.

[4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:107. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a tagok közül zárja ki, az alperes tagsági jogait a peres eljárás jogerős befejezéséig függessze fel és az eljárás költségeiben marasztalja. A kizárás indokait a taggyűlési határozattal egyezően adta elő.

[5] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségében való marasztalását kérte. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 71/A. § (4) bekezdése szerint hivatkozott a társasági határozat jogsértő voltára. Érvelése szerint a határozat a Ptk. 3:18. § (1) bekezdésébe ütközik, mert az eredeti taggyűlés időpontjában csak a szavazatok 50%-ával rendelkező tag jelent meg, ezért a taggyűlés nem volt határozatképes. A kizárási per megindításáról szóló indítványról felperes tagja1 és felperes tagja2 is szavazhatott volna, ezért a határozatnak valójában csak 57%-os támogatottsága volt, így az a Ptk. 3:108. § (1) bekezdésébe ütközik. Az alperes a határozatot érdemben is megalapozatlannak minősítette.

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 266 700 forint perköltség megfizetésére. Dr. Gordos Csaba ügyvéd ügygondnoki díját az általános forgalmi adóval növelten 254 000 forintban állapította meg, és megkereste az Egri Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy ezt az összeget a felperes által letett összegből az ítélet jogerőre emelkedését követően az ügygondnok részére fizesse meg.

[7] Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a határozatképesség a döntéshozó szerv döntésképeségének a fokmérője; amennyiben a Ptk.-ban és a létesítő okiratban előírt részvétel nem biztosított, érvényes határozat nem hozható. A taggyűlésen kizárólag a leadható 1000 szavazatból 500 szavazattal rendelkező gazdasági társaság1 jelent meg; 501 szavazat hiányában a felperes taggyűlése nem volt határozatképes. A 2/2021. (IX.2.) számú taggyűlési határozat meghozatala ekként a Ptk. 3:18. § (1) bekezdésébe ütközött, ezért a felperes kizárására nem alkalmas.

[8] Kifejtette továbbá, hogy amennyiben a legfőbb szerv a gazdasági társaság tagjának a kizárásáról kíván határozni, a Ptk. Harmadik könyv XIX. Fejezetének a tag kizárására vonatkozó, a Ptk. 3:107. és 3:108. § rendelkezéseit kell alkalmazni; mely rendelkezés a kizárás során a szavazati jog mértékére a Ptk. 3:19. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérő, annál magasabb szavazati arányt határoz meg. A Ptk. 3:108. §-a értelmében ugyanis a Ptk. 3:18. § alapján a leadható szavazatok több mint felét képviselő szavazásra jogosultak részvételével megtartott taggyűlésen valamely tag kizárásáról csak akkor hozható határozat, ha a kizárással érintett tag személyén kívül a társaság összes tagjának – tehát nem csak a szabályszerűen összehívott taggyűlésen jelenlévő tagoknak – háromnegyedes szótöbbségével hozza meg a kizárási határozatot. Az alperes kizárására vonatkozó határozatot csak az gazdasági társaság1 500, felperes tagja1 125, felperes tagja2 125 és felperes tagja3 125 szavazatának, tehát 875 szavazatnak a háromnegyedével, vagyis 657 szavazattal lehetett volna meghozni. Az gazdasági társaság1 500 szavazata ezt a szavazati mértéket nem érte el, ezért a határozat nem felel meg a Ptk. 3:108 § rendelkezéseinek.

[9] Mivel az alperes tag kizárásról döntő határozata a meghozatalára előírt törvényi rendelkezésekbe ütközött, az abban foglalt kizárási okok érdemi vizsgálatára nem volt alkalmas, az erre vonatkozó bizonyítást és a kizárási okok vizsgálatát mellőzte.

[10] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetnek megfelelő döntés meghozatalát és az alperes perköltségében való marasztalását. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytelen jogi következtetésre jutott, mivel a taggyűlés határozatképes volt, az alperes kizárásáról döntő határozatot a felperes a szükséges minősített többséggel hozta meg. A taggyűlés határozatképességének megállapítása során nem kell figyelembe venni azon tagokat, akik egyébként sem szavazhatnának; hiszen a Ptk. rendelkezéseiből nem vezethető le, hogy a szavazásra nem jogosultaknak is meg kell jelenniük a taggyűlésen. A kizárási ok fennállására bizonyítást kell lefolytatni, egyébként a kizárási határozat érdemben megalapozott volt; a két konkurens cég földrajzi közelségére és szinte azonos tevékenységére tekintettel fennállnak a Ptk. 3:107. § (1) bekezdésében előírt feltételek.

[11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen a fellebbezés elutasítását kérte a Pp. 367. § (1) bekezdése alapján, mivel az nem felel meg a Pp. 271. § (1) bekezdésében [helyesen 371. § (1) bekezdésében] foglaltaknak, hiszen az indokolás körében alapvetően az elsőfokú eljárásban foglaltakra hivatkozik. A bírói gyakorlat szerint a fellebbezést meg kell indokolni, nem elég az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontra hivatkozni. Fellebbezési ellenkérelme érdemben az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a Ptk. 3:18. § (1) bekezdésének helyes értelmezése szerint a taggyűlés nem volt határozatképes, ezért nem lehetett volna megtartani. A kizárási határozatot a taggyűlés nem a Ptk. 3:108. § (1) bekezdése által megkívánt minősített többséggel hozta meg, mivel kizárólag az alperes nem szavazhatott a kizárásáról; felperes tagja³, felperes tagja² és felperes tagja¹ igen. Továbbra is állította, hogy a tagkizárási határozat érdemben megalapozatlan. Utalt arra is, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet csak a fellebbezés korlátai között bírálhatja felül, a másodfokú eljárásban így tanúbizonnyításnak nincs helye.

[12] Az ítéltábla a fellebbezést érdemben bírálta el, mivel a visszautasítás feltételei nem álltak fenn. A Pp. 371. § 2021. január 1. napjával hatályba lépő módosítását követően elegendő annak megjelölése a fellebbezésben, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg vagy helyezze hatályon kívül, továbbá annak az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértésnek a megjelölése, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja (BH2022. 156.) A felperes fellebbezése ezen előírásnak megfelelt; nem csupán azt rögzítette, hogy a felperes fenntartja az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, hanem megjelölte a fellebbezés alapjául szolgáló jogszabálysértéseket (a taggyűlés határozatképes volt, a kizárásról szóló határozatot a Ptk. 3:108. § által megkívánt minősített többséggel hozta meg, a kizárási határozat érdemben is megfelel a Ptk. 3:107. §-ában foglaltaknak), és ennek rövid kifejtését is adta.

[13] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt megalapozatlannak találta.

[14] Az ítéltábla az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés és az anyagi pervezetés hibájának észlelése hiányában az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül [Pp. 370. § (1) bekezdés]. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a per eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott, melynek indokait is maradéktalanul osztotta az ítéltábla, azokat megismételni nem kívánja. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzíti a következőket.

[15] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes ellenkérelmére tekintettel előbb azt kellett vizsgálni, hogy a taggyűlés határozatképes volt-e, hiszen határozatképtelen taggyűlés semmilyen szavazati arányban nem hozhat érvényes taggyűlési határozatot (Fővárosi Ítéltábla Gf.16.40.038/2022/4.).

[16] A Ptk. 3:18. § elsőfokú bíróság által is helytállóan idézett (1) bekezdése szerint a döntéshozó szerv ülése akkor határozatképes, ha azon a leadható szavazatok több mint felét képviselő szavazásra jogosult részt vesz.

[17] A határozatképességet részben a döntéshozó szerv ülésének kezdetén, az ülés megnyitásakor, valamint ezt követően valamennyi határozathozatal során vizsgálni kell. A 2021. szeptember 2. napján megtartott taggyűlésen mindvégig, tehát az ülés megnyitásakor és valamennyi határozat meghozatala során is kizárólag az gazdasági társaság¹ vett részt, amely a leadható szavazatok csupán 50%-ával rendelkezett. Ennek ellenére a taggyűlési jegyzőkönyvben a taggyűlés határozatképességét rögzítették, arra utalva, hogy a meg nem jelent tagok a napirendi pontok tekintetében nem szavazhatnak.

[18] A Ptk. 3:18. § (2) bekezdése értelmében, ha egy tag vagy alapító valamely ügyben nem szavazhat, őt az adott határozat meghozatalánál a határozatképesség megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni. A jogszabály szövegéből is egyértelműen következik, hogy határozatképesség szempontjából a tag figyelmen kívül hagyására kizárólag valamely határozat és nem a teljes taggyűlés esetében van lehetőség.

[19] A Ptk. 3:19. § (2) bekezdés c) pontja szerint a határozat meghozatalakor nem szavazhat az, aki ellen a határozat alapján pert kell indítani; míg a d) pont szerint nem vehet részt a határozat meghozatalában, akinek olyan hozzátartozója érdekelt a döntésben, aki a jogi személynek nem tagja vagy alapítója; az f) pont értelmében kizárt a határozat meghozatalából, aki egyébként személyesen érdekelt a döntésben. Ezen rendelkezések szintén csak az adott határozat meghozatalából, és nem a teljes taggyűlésről zárják ki az ott meghatározott tagot. Helytállóan rögzítette ezért az elsőfokú bíróság, hogy a taggyűlés annak megnyitásakor nem volt határozatképes.

[20] A jelen perben hivatkozott 2/2021. (IX.2.) határozat meghozatalakor a Ptk. 3:18. § (1) bekezdés második mondata alapján vizsgálva a határozatképességet, alperes a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés c) pontja, illetve 3:108. § (1) bekezdése szerint nem szavazhatott, ekként őt a határozatképesség szempontjából is figyelmen kívül kellett hagyni. Az összes leadható szavazat ekként 875 volt, a határozat meghozatala során az 500 leadható szavazattal rendelkező gazdasági társaság¹ részt vett, így ezen határozat vonatkozásában a határozatképesség már fennállt, azonban ez nem orvosolja a taggyűlés megnyitásakor és a vezető elnök, jegyzőkönyvvezető és jegyzőkönyv hitelesítő megválasztásáról rendelkező 1/2021. (IX.2.) határozat meghozatala során fennállt határozatképtelenséget.

[21] Az elsőfokú bíróság azt is helytállóan állapította meg, hogy a taggyűlés a tag kizárására irányuló kereset megindításáról szóló 2/2021. (IX.2.) határozatot a Ptk. 3:108. § (1) bekezdésében írt minősített többség hiányában hozta meg.

[22] Nem volt vitatott, hogy a kizárni kívánt alperes a határozat meghozatalában a Ptk. 3:108. § (1) bekezdése alapján nem vehetett részt, szavazatát az összes szavazatszámnál sem kell figyelembe venni. A felek között az volt vitatott, hogy felperes tagja² és felperes tagja¹ a határozathozatalból a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) vagy f) pontja szerint kizárt volt-e.

[23] A Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) pontja alapján az nem szavazhat, akinek olyan hozzátartozója érdekelt a döntésben, aki a jogi személynek nem tagja vagy alapítója. A felperes arra hivatkozott, hogy a döntésben felperes tagja^{1,2} édesapja – az alperes és felperes tagja¹, valamint felperes tagja² édesapja – érdekelt, aki személyesen nem tagja, alapítója a felperesnek. Ugyanakkor a felperes – azon túl, hogy a gyermekeit befolyásolja – lényegében tényállítást sem tett arra, hogy felperes tagja^{1,2} édesapja mennyiben és miként kapcsolódik a felperesi társasághoz, a Pp. 265. § (1) bekezdése szerint fennálló bizonyítási érdeke ellenére állítását nem bizonyította; tanúbizonyítást kizárólag az alperes társaság érdekeit sértő magatartására indítványozott. A perben tehát nem bizonyított, hogy felperes tagja^{1,2} édesapja

az alperes kizárásáról szóló döntésben érdemben érdekelt volna, a bizonyítatlanság a felperes terhére esik; így nem állapítható meg, hogy felperes tagja1 és felperes tagja2 a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) pontja szerint az alperes kizárásáról szóló döntésben nem vehetett részt.

[24] A felperes állította ugyanakkor, hogy ezen személyek a döntésből a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja szerint is kizártak, mivel testvérekként egységesen lépnek fel; döntéseiket felperes tagja1,2 édesapja befolyása alatt hozzák; tulajdonosai vagy vezető tisztségviselői versenytárs gazdasági társaságoknak.

[25] A hozzátartozói viszonnal kapcsolatos érdekeltséget a jogalkotó önálló kizáró körülmény-ként szabályozta, de csak arra az esetre korlátozta, ha az érdekelt hozzátartozó a jogi személynek nem tagja vagy alapítója. Ekként önmagában a hozzátartozói minőség felperes tagja1 és felperes tagja2 szavazásból való kizárását nem alapozza meg (BDT2018. 3829.). A Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontjában írt kizárási ok az egyszerű tagsági viszonyt, rokoni kapcsolatot meghaladó érdekeltség, összefonódás esetében alkalmazható. A felperesnek további személyi összefüggést, közvetlen érdekeltséget kellett volna bizonyítania; mely utóbbi csak akkor állapítható meg, ha amiatt nem várható el a tagtól, hogy a döntését kizárólag a jogi személy érdekei alapján hozza meg. A BDT2007. 1559. szám alatt közzétett ítéletben kifejtettek szerint a szavazati jogból kizárt tagok köre lényegében a szavazás kimenetelében való közvetlen és a többi taghoz képest a saját személyében érintett érdekeltséghez kötődik. A tag a taggyűlési határozat meghozatalában akkor nem vehet részt, ha a jogszabályban írt előny, illetve hátrány egyidejűleg a határozat következtében közvetlenül és nyomban megállapítható.

[26] Egy tag kizárása valamennyi tagra kihathat, érdekeltnek a tag akkor minősül és a szavazásból akkor kizárt, ha az őt érintő előny, illetve hátrány a határozathozatal következtében közvetlenül és nyomban megállapítható. Ahogyan az ítéltábla már rögzítette: a felperes nem bizonyította, hogy felperes tagja1,2 édesapja miként érdekelt a társaság működésében, valamint azt sem, hogy ennek megfelelően befolyásolja tagi jogaik gyakorlásában a gyermekeit; arra vonatkozóan sem nyilatkozott, hogy erre figyelemmel miként nyilvánul meg a döntés közvetlen hatása felperes tagja1-ra és felperes tagja2-ra. A Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja alapján ezen hivatkozása a kizárásukat nem alapozza meg.

[27] A felperes által csatolt cégmásolatból megállapítható, hogy a versenytársnak állított gazdasági társaság2-ben 2019. szeptember 18. napjától felperes tagja1; 2019. szeptember 25. és 2019. augusztus 19. között az alperes is tulajdonos volt, míg az alperes a felperesi gazdasági társaság ügyvezetője is. A felperes hivatkozásával szemben azonban önmagában abból, hogy az alperes és felperes tagja1 más gazdasági társaságban egyaránt tagok, a társaság vagyonegyesítő jellegére is tekintettel nem következik, hogy az alperes kizárása jelen gazdasági társaságból felperes tagja1-t személyében és közvetlenül érintené. A felperes hivatkozása szerint felperes tagja2 pedig a szintén versenytársként állított gazdasági társaság3 cégvezetője, önmagában ez azonban szintén nem eredményezi, hogy az alperes társaságból történő kizárása személyében nyomban és közvetlenül bekövetkező hátránnyal vagy előnnyel járna. Így a felperes e körben is megalapozatlanul hivatkozott a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontjára kizárási okként.

[28] A felperes tehát megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy felperes tagja1 és felperes tagja2 a határozat meghozatalában nem vehetett részt, így a Ptk. 3:108. § (1) bekezdésében a tag kizárása iránti per megindításáról szóló döntés meghozatalához szükséges szavazati arány megállapításakor figyelmen kívül kellett volna hagyni. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a 2/2021. (IX.2.) határozatot a szükséges 657 szavazat helyett a felperes csak 500 szavazattal hozta meg, az nem felel meg a Ptk. 3:108. § (1) bekezdésének.

[29] Figyelemmel arra, hogy a tag kizárása iránti per megindításáról rendelkező taggyűlési határozat a Ptk. 3:18. § (1) és 3:108. § (1) bekezdésébe ütközik, az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte a határozatban foglalt kizárási okok érdemi vizsgálatát.

[30] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[31] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján saját költségeinek viselése mellett köteles megtéríteni az alperes másodokú eljárással felmerült költségét, melyet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint számított fel az alperes 24 000 forint összegben, annak mérséklésére az ítéltábla nem látott indokot.

[32] A felperes fellebbezésén az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 38. § (4) bekezdése szerint fellebbezési illetéket nem rótt le, a feljegyzett 48 000 forint illeték megfizetésére az ítéltábla a sikertelenül fellebbező felperest kötelezte a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján. Az illeték megfizetésének módjáról és határidejéről az ítéltábla az Itv. 78. § (4) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) és (2a) bekezdése alapján határozott.

[33] Az ítéltábla a Pp. 77. § (7) bekezdése szerint az ügygondnok díját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a rendelkező részben foglalt összegben, a Pp. 79. § (5) és 83. § (1) bekezdése alapján annak megfizetésére a felperest kötelezte.

Debrecen, 2023. június 20.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró